

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 21 - 0122

«Οὐκ ἀρνησώμεθά σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ τῆς Ὁρθοδοξίας

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2023, ΕΤΟΣ 73^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 1036 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 10682), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

**Θ. Λειτουργία Ἐπετείου Ἐνθρονίσεως Μακαριωτάτου κ. Καλλινίκου
Ἱερῶς Ναὸς Ἁγίου Σπυρίδωνος, Γαλάτσι Ἀθηνῶν, 4/17-10-2023**

Ἡ ἀλήθεια δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ πλῆθος

Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου

Ἐπιστολή 48 (ΜΗ') στοῦ τέκνο του τὸν Ἀθανάσιο

(ποῦ εἶχε περιπέσει στὴν μοιχειανικὴ αἵρεση)

[...] **Πρόσεχε** λοιπόν, ἀδελφέ, τί λέγει ὁ μέγας Βασίλειος σ' ἐκείνους ποὺ κρίνουν τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸ πλῆθος. «Αὐτὸς ποὺ δὲν τολμᾷ», λέγει, «νὰ δικαιολογήσει τὴν συζήτηση ποὺ γίνεται, οὔτε ἔχει νὰ παρουσιάσει ἀποδείξεις, καὶ ἐξαιτίας αὐτοῦ καταφεύγει στοῦ πλῆθος, ὁμολογεῖ τὴν ἡττα του, ἐπειδὴ δὲν ἔχει κανένα ἐφόδιο θάρρους». Καὶ μετὰ ἀπὸ ἄλλα: «Ἄς μοῦ δείξει τὴν ὁμορφιὰ τῆς ἀλήθειας ἔστω καὶ ἓνας, καὶ πολὺ σύντομα θὰ πεισθῶ. Ὅμως πλῆθος πολὺ χωρὶς ἀποδείξεις, εἶναι βέβαια ἱκανὸ νὰ ἀπειλήσει, ἀλλὰ νὰ πείσει καθόλου. Ἡ πόσες μυριάδες θὰ μὲ πείσουν νὰ πιστέψω ὅτι ἡ ἡμέρα εἶναι νύχτα, ἢ τὸ χάλκινο νόμισμα νὰ τὸ θεωρήσω χρυσὸ καὶ ἔτσι νὰ τὸ δεχθῶ, ἢ νὰ πιστέψω ὀλοφάνερο δηλητήριο, ἀντὶ γιὰ κατάλληλη τροφή;».

Ἐπειτα, ἐξαιτίας γήινων πραγμάτων δὲν θὰ φοβηθοῦμε τοὺς πολλοὺς ποὺ ψεύδονται, καὶ γιὰ χάρη τῶν δογμάτων θὰ ἀκολουθήσω μὲ νεύματα ἀναπόδεικτα, ἐγκαταλείποντας ἐκείνα ποὺ παραδόθηκαν ἀπὸ παλαιὰ καὶ ἀπὸ μακρὸ χρόνο μὲ πολλὴ συμφωνία καὶ τὶς μαρτυρίες τῶν ἁγίων Γραφῶν;

Δὲν ἀκούσαμε τὸν Κύριο ποὺ λέγει: «Πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, λίγοι ὅμως οἱ ἐκλεκτοί» (Ματθ. 20, 16), καὶ ἄλλου πάλι, «Στενὸς καὶ γεμᾶτος θλίψεις εἶναι ὁ δρόμος ποὺ ὀδηγεῖ στὴν ζωὴ, καὶ εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι ποὺ τὸν βρίσκουν» (Ματθ. 7, 14); Ποιὸς λοιπὸν λογικὸς δὲν εὐχεται νὰ εἶναι μετὰ τῶν λίγων, ποὺ μέσα ἀπὸ τὴν στενὴ πύλη μπαίνουν στὴν σωτηρία, παρὰ μετὰ τῶν πολλῶν, οἱ ὁποῖοι μέσῳ τῆς πλατειᾶς ὁδοῦ σπρώχνονται πρὸς τὴν ἀπώλεια; Καὶ ποιὸς δὲν θὰ ἐπιθυμοῦσε, ἂν ζοῦσε κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, νὰ βρίσκεται μὲ τὸ μέρος ἐκείνου, ποὺ ἦταν ὁ μόνος ποὺ δεχόταν τοὺς λίθους καὶ ἦταν ὁ περιγελος ὄλων, παρὰ μὲ τοὺς πολλοὺς ποὺ νόμιζαν πὼς ἔχουν τὴν ἀληθινὴ πίστη ἀπὸ τὴν κακὴ ἐξουσία;

Ἐνας ἄνθρωπος ποὺ προκόβει κατὰ Θεόν, εἶναι

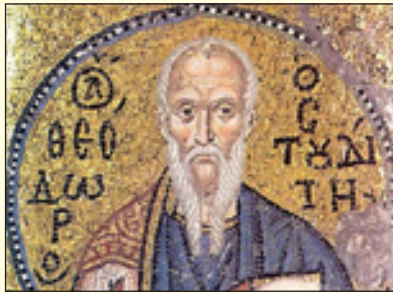
προτιμότερος ἀπὸ μυριάδες ποὺ καμαρώνουν μὲ αὐθάδεια. Ὅπως βλέπουμε καὶ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ὅπου χιλιάδες ἀπὸ τὸν λαὸ ἔπεφταν χτυπημένοι ἀπὸ θεϊκὴ ὀργή, καὶ «μόνος ὁ Φινεὲς στάθηκε καὶ ἐξευμένισε τὸν Θεό, καὶ κόπασε ἡ καταστροφή» (Ἀριθ. 25, 7). Ἄν ὅμως ἐκεῖνος ἔλεγε, Πῶς νὰ τολμήσω νὰ ζητήσω ἐξιλέωση ὑστερὰ ἀπὸ τὰ τόσα ποὺ ἐγίναν; Πῶς νὰ καταψηφίσω αὐτοὺς ποὺ ἀποφάσισαν νὰ ζοῦν μὲ τὸν τρόπο αὐτόν; Οὔτε αὐτὸς θὰ ἀρίστευε, οὔτε τὸ κακὸ θὰ σταματοῦσε, οὔτε οἱ ὑπόλοιποι θὰ σώζονταν, οὔτε ὁ Θεὸς θὰ τοὺς χάριζε τὴν εὐνοιά Του.

Εἶναι λοιπὸν καλὸ, εἶναι καλὸ [ἔστω] καὶ ὁ ἓνας νὰ μιλάει μὲ παρησία καὶ νὰ ἀκυρώνει τὴν ἀδικὴ ἀπόφαση τῶν πολλῶν. Σὺ ὅμως, ἂν σοῦ ἀρέσει, προτίμησε ἀντὶ τοῦ Νῶε ποὺ σώζεται, τὸ πλῆθος ποὺ πνίγηκε, καὶ ἐμένα ἐπίτρεψέ μου νὰ τρέξω στοὺς λίγους ποὺ εἶναι

μέσα στὴν Κιβωτό. Ἄν πάλι θέλεις κατάταξε τὸν ἑαυτό σου μαζί μὲ τοὺς πολλοὺς στὰ Σόδομα, ἐγὼ ὅμως θὰ συνοδέψω τὸν Λῶτ, ἔστω καὶ ἂν μόνος του ἀποχωρίζεται ἀπὸ τὰ πλήθη ἐπιδιώκοντας τὸ συμφέρον του.

Ὅσο γιὰ μένα καὶ τὸ πλῆθος εἶναι σεβαστό, ὄχι ὅμως ἐκεῖνο ποὺ ἀποφεύγει τὴν ἐξέταση, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ παρέχει ἀπόδειξη· ὄχι ἐκεῖνο ποὺ ἀμύνεται μὲ κακία, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ διορθώνεται μὲ τρόπο πατρικὸ· ὄχι ἐκεῖνο ποὺ χαιρέται μὲ τὴν καινοτομία, ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ φυλάγει τὴν πατρικὴ κληρονομία.

Καὶ γιὰ ποιὸ πλῆθος μοῦ μιλάς; Αὐτὸ ποὺ πληρώθηκε μὲ κολακεία καὶ δῶρα; Αὐτὸ ποὺ ἐξαπατήθηκε ἀπὸ ἀμάθεια καὶ ἀγνοία; Αὐτὸ ποὺ ἔπεσε ἀπὸ δειλία καὶ φόβος; Αὐτὸ ποὺ προτίμησε τὴν πρόσκαιρη ἀπόλαυση τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ τὴν αἰώνια ζωὴ, πράγμα ποὺ ὁμολόγησαν πολλοὶ φανερά; Μὲ τὸ πλῆθος ἐνισχύεις τὸ ψέμα; Ἐδειξες τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ. Γιατί, ὅσο περισσότεροι βρίσκονται στοῦ κακοῦ, τόσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ συμφορὰ.

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ανακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶ Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας 5ης / 18ης καὶ 8ης / 21ης Σεπτεμβρίου 2023

ΤΗΝ Δευτέραν, 05/18 Σεπτεμβρίου 2023, συνήλθεν εἰς πρώτην τακτικὴν Συνεδρίαν τῆς Νέας Συνοδικῆς Περιόδου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῇ ἐτέρων ἑννέα Ἀρχιερέων, ἐξ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ Ἀγιασμοῦ ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος ἐπὶ τῷ νέῳ Ἐκκλησιαστικῷ ἔτει καὶ τῇ ἐνάρξει τῆς νέας Συνοδικῆς Περιόδου, καθὼς καὶ Τρισαγίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου Μητροπολίτου Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κυροῦ Ἰουστίνου, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Συνεζητήθη ὁ προγραμματισμὸς τῶν ἐτησίων Συνοδικῶν Ἐκδηλώσεων. Ἐρρυθμίσθησαν αἱ λεπτομέρειαι τοῦ Συνοδικοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 99 ἐτῶν ἀπὸ τῆς Γ΄ Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν Ὑψωσιν (20-9/3-10-2023), ὅπου τὰ ἐπιτελεσθῆ Ἀρχιερατικὸν συλλεΐτουργον προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Δάφνης (Ἀρτέμωνος 133).

Ἐπίσης, ἀπεφασίσθη, ἡ κατὰ τόπους τέλει τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὰ ἐπόμενα Θεοφάνεια. Ὁρίσθη Ὁμιλητὴς τῆς Συνοδικῆς Ἐκδηλώσεως τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, τῆς Συνοδικῆς Ἐκδηλώσεως τῆς Κυριακῆς Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος καὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ὁ Ἱερολογ. Ἱεροδιάκονος π. Χρυσόστομος Κωνσταντινίδης.

2. Ἀπεφασίσθη ἡ ἀφιέρωσις τοῦ Συνοδικοῦ Ἡμεροδείκτου 2025 εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν 100 ἐτῶν ἀπὸ τῆς Γ΄ Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

3. Ἐγένετο ἡ ἀνασύνθεσις τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων καὶ Ἐπιτροπῶν.

4. Ἀπεφασίσθη ἡ ἀπόσπασις τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφερείας Ἰνδονησίας ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Σύδνεϋ Αὐστραλίας πρὸς ἀποτέλεσιν ἰδίας ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχίας.

5. Ὁρίσθη Τοποτηρητὴς τῆς χηρευούσης Μητροπόλεως Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκος. Ἡ τοποτηρητεία τῆς Ἰνδονησίας ἀνετέθη εἰς τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτην Δημητριάδος κ. Φώτιον, ἔχοντα ὡς Βοηθὸν Ἐπίσκοπον τὸν Θεοφιλ. Νικοπόλεως κ. Δανιήλ. Ἀνευέωθησαν αἱ Τοποτηρητεῖαι τῶν λοιπῶν χηρευουσῶν Ἐπαρχιῶν.

6. Ἀνετέθη εἰς Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ τοὺς Σεβασμ. Μητροπολίτας Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομον, Δημητριάδος κ. Φώτιον καὶ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντα ἡ ἐκπόνησις ἐνὸς σχεδίου συνολικῆς διοικητικῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπαρχιῶν καὶ ἐνὸς σχεδίου εὐρύθμου λειτουργίας τῶν Συνοδικῶν Γραφείων.

7. Ἐνεκρίθη Σχέδιον Συνοδικῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ., περὶ ἀποφυγῆς ἀναμείξεως τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς ἐν Ρουμανίᾳ Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

8. Ἐγένετο ἐνημέρωσις περὶ τῶν νομικῶν υποθέσεων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου.

9. Συνεζητήθη ἀναφορὰ περὶ διαδικτυακῶν ἀτοπημάτων Κληρικοῦ τινος καὶ ἀνετέθη εἰς τὸν ἐπιχώριον Ἀρχιερέα αὐτοῦ ἡ ἐξέτασις τῆς υποθέσεως.

10. Ἀνεβλήθη ἐκ νέου ἡ ἐξέτασις τῆς αἰτήσεως προσχωρήσεως τοῦ π. Ἰωάννου Μανσοῦρ.

• **Τὴν** δὲ Πέμπτην, 08/21 Σεπτεμβρίου 2023, συνήλθεν ἐκ νέου εἰς δευτέραν ἑκτακτον Συνεδρίαν, μέσω τηλεδιασκέψεως, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῇ ἐτέρων ὀκτῶ Ἀρχιερέων, ἐξ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, προκειμένου νὰ συζητήσῃ τὴν ὑπόθεσιν τῆς αἰτήσεως προσχωρήσεως τοῦ π. Ἰωάννου Μανσοῦρ, Ἀρχιμανδρίτου προερχομένου ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας. Ἡ ἀπὸ μακροῦ ἐκκρεμοῦσα αἴτησις αὐτοῦ, ἔπειτα ἀπὸ μακρὰν συζήτησιν, ἐγένετο ἐν τέλει ἀποδεκτὴ. Ἡ χειροθεσία αὐτοῦ θὰ τελεσθῇ ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Παῦλος, ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν καὶ διδάσκαλος τῆς Οἰκουμένης θεολογική καὶ λειτουργική προσέγγιση τῆς προσωπικότητός του

[Μέρος Β']

Ὁμιλία στὸν Συνοδικὸ Ἑσπερινὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου
Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Παρασκευῆς στὸ Μοναστηράκι Ἀθηνῶν
Τετάρτη 29-06/12-07-2023

ὑπὸ Ὁσιολ. Ἱερομονάχου π. Καλλινίκου Ἡλιοπούλου

Β. Ἑρμηνευτική καὶ λειτουργική προσέγγιση τῶν Παύλειων Ἐπιστολῶν

ΘΑ μοῦ ἐπιτρέψετε, μεταβαίνοντας στὸ δεύτερο μέρος τῆς σημερινῆς ὁμιλίας, νὰ προσεγγίσω ἑρμηνευτικά λίαν συντόμως τὸ περιεχόμενο τῶν Παύλειων Ἐπιστολῶν. Ἡ ἑρμηνευτικὴ προσέγγιση τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ συγκεκριμένα τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου προϋποθέτουν προσευχή, βίο καθαρὸ, καταστολή καὶ θεραπεία παθῶν, φροντίδα τῆς κατ' ἀρετὴν ὑγείας τῆς ψυχῆς, μαθητεία στὴ θεία ὑπακοή, καταφυγή σὲ ἔμπειρους ἐκκλησιαστικούς διδασκάλους καὶ τέλος ἐκχείλιση τῆς ἀνιδιοτελοῦς ἀδελφικῆς καὶ πατρικῆς ἀγάπης¹⁴. Σύμφωνα μὲ τὸν Ἱερό Χρυσόστομο ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου θά

πρέπει νὰ ριζώσει στὴν ὄχθη τῆς Ἁγίας Γραφῆς γιὰ νὰ ποτιστεῖ καὶ νὰ ἀντλήσει ἀπὸ τὰ νάματα καὶ τὴν δρόσο τοῦ Πνεύματος¹⁵.

Ὅθεν, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, ἐπικαλούμενος τίς θεοπειθεῖς εὐχές σας, ἐπιτρέψτε μου νὰ ἀναφερθῶ σὲ δύο βασικά θέματα μὲ τὰ ὁποῖα ἀσχολήθηκε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὶς ἐπιστολές του.

Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ ἀντιμετώπιση τῶν διαφόρων αἱρετικῶν ἀντιλήψεων καὶ τῶν ἠθικῶν ἐκτροπῶν καθὼς καὶ τῆς ἐκκοσμίκευσης ποὺ δυστυχῶς ἀρχίζαν νὰ κατακλύζουν τίς ἐκκλησιαστικὲς κοινότητες τίς ὁποῖες ἴδρυσε.

Ἀνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας 5ης / 18ης Ὀκτωβρίου 2023

ΤΗΝ Τετάρτην, 05/18 Ὀκτωβρίου 2023, συνήλθεν εἰς τρίτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῆ ἑτέρων ἑννέα Ἀρχιερέων, ἐξ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Ἑτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξεντίου ἐνημέρωσις περὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἁγίου Φωτίου Ἑτνας Καλιφορνίας. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη εἰς τὴν σημαντικὴν ἐπέκτασιν τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Σχολῆς καὶ ἐπέδειξε σχετικὸν ὀπτικο-ακουστικὸν ὑλικόν. Παραλλήλως διευρύνεται καὶ τὸ φάσμα τῶν προγραμμάτων σπουδῶν καὶ ἤδη παραλλήλως πρὸς τὰς Θεολογικὰς σπουδὰς παρέχονται σπουδαὶ εἰς τὰς καλὰς τέχνας, εἰδικώτερον δὲ εἰς τὴν ἀγιογραφίαν. Μελλοντικῶς δὲ τὰ προγράμματα θὰ ἐπεκταθοῦν εἰς τὸ εὐρύτερον πεδίον τῶν ἀνθρωπιστικῶν σπουδῶν. Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνεχάρη τὸν Σεβασμιώτατον καὶ ηὐχήθη διὰ τὴν εὐόδωσιν τῶν προσπαθειῶν αὐτοῦ.

2. Ἀνεγνώσθη ἡ εἰσήγησις τοῦ Σεβασμ. Ὁρωποῦ

καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ δι' Ἀγιοκατάταξιν τοῦ Γέροντος Ἱερωνύμου τῆς Πάρνηθος († 15-1-1943). Ἡ εἰσήγησις ἐνεκρίθη, καθὼς ἡ ἀγιότης τοῦ Γέροντος Ἱερωνύμου εἶναι πανθομολογουμένη, καὶ ὠρίσθη ἡμέρα τελέσεως τῆς Διακηρύξεως τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου τὸ Σάββατον μετὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος τοῦ προσεχοῦς ἔτους (26-5-2024 ἐκ.ἡμ.).

3. Ἠσχολήθη μετὰ τοῦ δυσαρέστου γεγονότος τῆς δημιουργίας μιᾶς εἰσέτι τηλεοπτικῆς σειρᾶς, διὰ τῆς ὁποίας διακωμωδεῖται ὁ Ὀρθόδοξος Μοναχισμός, ἡ ὁποία φέρεται ὅτι ἐποιήσατο χρῆσιν ἐγκαταστάσεων ἐρημωθείσης Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰς Νέαν Πεντέλην. Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος καταδικάζει τὸ γεγονός. Εἶναι ἐντελῶς ψευδῆς καὶ συκοφαντικὸς ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐξεδόθη ἄδεια ἐκ μέρους Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισε τὴν περαιτέρω διερεύνησιν τοῦ γεγονότος πρὸς ἀπόδοσιν εὐθυνῶν ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, καθὼς καὶ τὴν διαπίστωσιν τῶν ἐνδεχομένων νομικῶν πτυχῶν τοῦ θέματος.

4. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀντεμετώπισε καὶ ἕτερα ἅμα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Αυτές οι αίρετικές αντιλήψεις, οι ήθικες έκτροπές αλλά και οι προσωπικές φιλοδοξίες των άπειλοῦσαν τὴν ἐνότητα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος καὶ δημιουργοῦσαν ἔριδες καὶ σχίσματα, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Παῦλος προσπάθησε νὰ τίς ἀντιμετωπίσει ἐξ' ἀρχῆς. Ὁ Παῦλος ἔδωσε μεγίστη ἔμφαση στὴν διαφύλαξη τῆς ὑγιοῦς καὶ ὀρθῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἐνότητος τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Γράφοντας πρὸς τοὺς Ῥωμαίους λέγει: «Σᾶς παρακαλῶ δὲ ἀδελφοί νὰ εἴσθε ἄγρυπνοι καὶ νὰ προσέχετε αὐτούς, πού προκαλοῦν διαιρέσεις καὶ σκάνδαλα καὶ πού δὲν συμμορφώνονται, ἀλλὰ φέρονται ἀντίθετα πρὸς τὴν ἀποστολικὴν διδασκαλίαν, τὴν ὁποίαν σεῖς ἐμάθατε. Φεύγετε μακριὰ ἀπὸ αὐτούς. Διότι οἱ τέτοιοι ἄνθρωποι, ἰδιοτελεῖς καὶ φίλαυτοι, δὲν ὑπηρετοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀλλὰ τὴν κοιλίαν των καὶ γενικώτερα τὴν καλοπέρασίν των. Αὐτοὶ δὲ μέ τοὺς καλοὺς λόγους, μέ τοὺς ἐπαίνους καὶ τὰς κολακειὰς των, παρασύρουν καὶ ξεγελοῦν τοὺς ἀπονήρευτους, διὰ νὰ τοὺς ἐκμεταλλεύωνται»¹⁶.

Ἐπίσης ἀπευθύνεται παρακλητικὰ πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς Κορίνθου οἱ ὁποῖοι εἶχαν μεταξύ τους διαιρέσεις: «Σᾶς παρακαλῶ δὲ, ἀδελφοί μου, στό ὄνομα καὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ εἴσθε ὅλοι ὁμόφωνοι καὶ νὰ λέγετε σάν ἀπὸ μία καρδιά, τὴν ἴδια ὁμολογία τῆς πίστεώς σας καὶ νὰ μὴ ὑπάρχουν μεταξύ σας σχίσματα καὶ διαιρέσεις, ἀλλὰ νὰ εἴσθε συγκρατημένοι, κατηρητημένοι καὶ ἐνωμένοι μεταξύ σας μέ τὰ αὐτὰ φρονήματα καὶ μέ τὴν αὐτὴν γνώμην»¹⁷ καὶ παρακάτω: «Φοβοῦμαι μήπως παρασυρῆτε ἀπὸ ψευδοδιδασκάλους. Διότι ἐάν ὁ πρῶτος τυχόν, πού ἔρχεται ὡς διδάσκαλος, κηρύσσει εἰς ὑμᾶς ἄλλον Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς δὲν ἐκηρύξαμεν ἢ ἐάν παίρνετε ἀπὸ αὐτόν ἄλλο Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχετε λάβει ἢ ἄλλο Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον δὲν ἠκούσατε καὶ δὲν ἐπήρατε, δικαιολογημένα θὰ δείχνατε ἀνοχήν καὶ ὑπομονὴν νὰ ἀκούσετε τὸν νέον διδάσκαλον»¹⁸.

Καὶ τέλος στὴν ἐπιστολὴ πρὸς Γαλάτας σημειώνει γιὰ ὅλους αὐτούς πού διέδιδαν αίρετικές θέσεις: «Αὐτὸ δὲ τὸ ψευδοευαγγέλιον δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, εἰ μὴ ὅτι ὑπάρχουν μερικοί, οἱ ὁποῖοι σᾶς ἀναταράσσουν καὶ θέλουν νὰ μεταβάλουν καὶ νὰ νοθεύσουν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ προσέξατε τοῦτο· ἐάν καὶ ἡμεῖς ἀκόμη οἱ ἀπόστολοι ἢ καὶ ἄγγελος ἀπὸ τὸν οὐρανὸν σᾶς κηρύττει Εὐαγγέλιον διαφορετικὸν ἀπὸ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἀπ' ἀρχῆς σᾶς ἔχομεν κηρύξει, ἃς εἶναι αὐτὸς ἀναθεματισμένος καὶ χωρισμένος ἀπὸ τὸν Θεόν»¹⁹.

Ὅσον ἀφορᾷ τίς ήθικές έκτροπές ὁ Παῦλος τόνισε ιδιαίτερώς ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς Κορινθίους τὴν ἱερότητα τοῦ σώματος ἀποκαλώντας το ναόν τοῦ Θεοῦ: «...τὸ σῶμα ὑμῶν ναός τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματός ἐστιν»²⁰ καὶ παρακάτω «εἰς τίς τὸν ναόν τοῦ Θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γάρ ναός τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστι»²¹. Μέ

ὑψηλό αἶσθημα εὐθύνης ἐνώπιον Θεοῦ ὁ Παῦλος ὁμολογεῖ μέ παρρησία γιὰ νὰ προτρέψει εἰς μετάνοιαν: «ἢ οὐκ οἶδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενικοῖται οὔτε πλεονέκται οὔτε κλεπταὶ οὔτε μέθυσοι, οὐ λοιδοροὶ, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι»²².

Καὶ τὸ δεύτερο θέμα εἶναι ὁ λειτουργικὸς πλοῦτος τῶν ἐπιστολῶν του, ἡ ἐκτενὴς του ἀναφορὰ στὰ Ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατ' ἐξοχὴν στὰ Μυστήρια τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τοῦ Βαπτίσματος, τῆς Ἱερωσύνης, τοῦ Γάμου καὶ τῆς Μετανοίας. Ὡς Ἀπόστολος καὶ Ἐπίσκοπος ὁ Παῦλος συχνά ἀναφέρεται στίς ἐπιστολές του στὰ Ἱερά Μυστήρια δίνοντάς τους ἔτσι ἀγιογραφικὴ θεμελίωση καὶ κύρος. Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ ἀναφέρω ὀλίγα τινὰ γιὰ τὰ δύο βασικότερα, εἰσαγωγικά καὶ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν σωτηρία Μυστήρια, τὴν Θεία Εὐχαριστία καὶ τὸ Βάπτισμα.

Γιὰ τὴν ὄντολογικὴ ἔνωση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος μέσω τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας ὁμιλεῖ ὁ Παῦλος στοὺς Κορινθίους λέγοντας: «τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστι; τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν; ὅτι εἶς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέχομεν»²³.

Παρόλο πού ὁ Παῦλος δὲν παρέστη στὴν παράδοση τῆς Θείας Εὐχαριστίας ὑπὸ τοῦ Κυρίου κατὰ τὸν Μυστικὸ Δεῖπνο, περιγράφει τὴν ὅλη τελετουργία τοῦ Μυστηρίου ἀναπαραστατικά: «ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε· λάβετε φάγετε· τοῦτο μού ἐστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἢ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὡσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὔ ἂν ἔλθῃ»²⁴.

Ἐδῶ πρέπει νὰ τονίσουμε καὶ τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἀρχικός πυρήνας τῶν πρώτων εὐχῶν τῆς Θείας Λειτουργίας ἀποτελοῦνταν ἀπὸ -ἀνάλογα μέ τὰ παραπάνω- ἀγιογραφικά χωρία, μέχρι νὰ τελειοποιηθῇ ἡ Λειτουργία στὴν σημερινὴ της μορφή ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Ἡ Θεία Λειτουργία ἦταν ἡ κλᾶσις τοῦ Ἄρτου καὶ ἡ εὐλόγησις τοῦ κοινοῦ Ποτηρίου, ὅπου τελοῦνταν ἀρχικά μέ τὴν ἐκφώνηση τῶν ἰδρυτικῶν λόγων τοῦ Μυστηρίου καὶ τὴν ἐπίκληση τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος ὁ Παῦλος ἀναφέρεται μέ βαθύτατη θεολογικὴ ἀνάλυση λέγοντας πρὸς τοὺς

Θλιβερά Οικουμενιστικά δρώμενα καὶ τὸ ἐπιτακτικὸ χρέος Ὁρθοδόξου ἐμμοσύνης

Σεβ/του Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος Κλήμεντος

ΕΛΩ καὶ ἕναν αἰῶνα κηρύξεως τῆς κακοδοξίας τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐφαρμόζεται μὲ ἰδιαίτερο ζήλο καὶ συχνότητα ἢ ἔκφρασή του διὰ κοινῶν συναντήσεων καὶ δράσεων, ὅπως καὶ διὰ κοινῶν τελετουργιῶν καὶ προσευχῶν ἀπὸ τοὺς συμμετέχοντες εἰς αὐτόν. Οἱ ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῆς καὶ οἱ ποικίλης ἀποχρώσεως ἑτεροδόξοι (Παπικοί, Ἀντιχαλκηδόνιοι, Ἀγγλικανοί, Προτεστάντες κ.λπ.) συναγελάζονται καὶ συμπροσεύχονται σὲ κάθε σχετική εὐκαιρία, τακτῶς καὶ ἐκτάκτως, παρέχοντες δῆθεν «κοινὴ μαρτυρία τῶν Ἐκκλησιῶν» στὸν κόσμο. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐπιβεβαιώνουν δημόσια καὶ

μὲ κάθε ἐπισημότητα ὅτι ἀποτελοῦν «ἀδελφές Ἐκκλησίες», καὶ ὅτι πραγματοποιοῦν τὴν «ὄρατὴ ἐνότητα» ἢ ὁποῖα τοὺς διέπει καὶ ἡ ὁποῖα εἶναι κατὰ τὴν γνώμη τους ἢ ἐπιθυμητὴ ἐνότητα παρὰ Θεοῦ.

Ὅμως, στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δεχόμεσθε μόνο τὴν «ἐνότητα τοῦ [Ἁγίου] Πνεύματος» (Εφ. 4, 3) καὶ τὴν «ἐνότητα τῆς Πίστεως» (Εφ. 4, 13) ἐν Ἀληθείᾳ, καὶ ὄχι βέβαια τὴν ἀπαράδεκτη «ἐνότητα τοῦ οἰκουμενικοῦ πνεύματος». Τὸ «Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας» (Ιω. 14, 17) δὲν σχετίζεται μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, **διότι ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι ἀναβίωση τοῦ Πύργου τῆς Βαβέλ.** Ἡ *σύγχυση*

← Ρωμαίους: «ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν· συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν»²⁵· καὶ συνεχίζει λέγων πρὸς τοὺς Γαλάτας: «ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδώσασθε»²⁶. Ἐδῶ ἐξηγεῖ τὸν βαθύτατο λειτουργικὸ συμβολισμό τῆς Βάπτισης, πού εἶναι ἡ συμμετοχὴ στὴν τριήμερο Ταφή καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Τέλος δὲ ἀναφέρεται στὴν ἀποκλειστικὴ καὶ μοναδικὴ τέλεση τοῦ Μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, λέγοντας πρὸς τοὺς Ἐφεσίους: «εἷς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα»²⁷.

Τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου τὸ ἀποκαλεῖ Μέγα στὴν Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Ἐφεσίους: «ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν»²⁸. Ἐδῶ ὁ Παῦλος ὑπερτονίζει τὴν σπουδαιότητα τοῦ Μυστηρίου, ἀναφερόμενος στὴν συναπτόμενη καὶ εὐλογημένη ἔνωση δύο ἀνθρώπων, τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκος, ὅπου ἢ γυναῖκα ὀφείλει ὑπακοή στὸν ἄνδρα καὶ ὁ ἄνδρας σεβασμὸ στὴν γυναῖκα, ἔτσι ὥστε ὁ γάμος νὰ παραμείνει τίμιος καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος²⁹. Τέλος δὲ ἀναφέρεται συντόμως καὶ στὴν τεκνογονία τῆς γυναίκος, λέγοντας: «σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης»³⁰.

Ἐπίλογος

Ἡ Παύλειος μεταστροφή ἀποτελεῖ αἰώνιο πρότυπο γιὰ κάθε ἄνθρωπο πού ἔρχεται εἰς ἑαυτόν καὶ καλεῖται ἀπὸ τὴν θεία φωνὴ νὰ ἐπιστρέψει στὴν ἀποκεκαλυμμένη ἀλήθεια. Οἱ Παύλειοι ἀγῶνες γιὰ τὴν διατήρηση καὶ μετάδοση τοῦ ἀνόθευτου Εὐαγγελικοῦ Λόγου ἀποτελοῦν πρότυπο γιὰ τοὺς ἀγῶνες πού θὰ πρέπει νὰ κα-

ταβάλουμε σήμερα ἐμεῖς, τὸ λεῖμμα τῶν Ὁρθοδόξων, γιὰ τὴν υπεράσπιση τῆς Ὁρθοδοξίας ἐναντι ὄλων τῶν αἱρέσεων καὶ ἰδιαίτερος τῆς Παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν διαφύλαξη τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος ἐν Χριστῷ καθὼς καὶ τὴν διατήρηση ὑγιοῦς ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος. Οἱ Παύλειες λειτουργικὲς ἀναφορὲς στὰ Ἱερά Μυστήρια θεμελιώνουν βασικὲς λειτουργικὲς ἔννοιες καὶ ἀνοίγουν λειτουργικοὺς ὀρίζοντες γιὰ τοὺς μετέπειτα Λειτουργιολόγους Πατέρες. Τέλος δὲ οἱ Παύλειες ἀρετὲς ἀποτελοῦν προτροπὴ πνευματικὴ σὲ ὅλους μας γιὰ ψυχικὴ κάθαρση ἐκ τῶν παθῶν καὶ πνευματικὴ ἀναγέννηση, ἰδιαίτερος δὲ νὰ ἐφαρμόσουμε τὴν Παύλειο ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον ὅπως ἐκφράζεται μέσα ἀπὸ τὸν ὕμνο τοῦ Παύλου στὴν ἀγάπη, στὴν ἀγάπη αὐτὴ πού: «...πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει... καὶ (πού) οὐδέποτε ἐκπίπτει...»³¹.

14) Μπελέζου Κωνσταντίνου, Χρυσόστομος καὶ Παῦλος-Ἡ χρονολογικὴ ταξινόμηση τῶν Παύλειων Ἐπιστολῶν, ἐκδ. Διήγηση, Ἀθήνα 2005, σελ. 95-96. / **15)** Ἱεροῦ Χρυσόστομου, Ὅτι χρῆσιμος ἡ τῶν Γραφῶν ἀνάγνωσις, PG 51, 89. / **16)** «Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ, καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων» Ρωμ. 16, 17-18. / **17)** «Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοί καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ» Α' Κορ. 1, 10. / **18)** «Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάθετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἀνείχεσθε» Β' Κορ. 11, 4. / **19)** «Ὁ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μὴ τινὲς εἰσιν οἱ ταρασσόντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω» Γαλ. 1, 7-8. / **20)** Α' Κορ. 6, 19. / **21)** Α' Κορ. 3, 17. / **22)** Α' Κορ. 6, 9-10. / **23)** Α' Κορ. 10, 16-17. / **24)** Α' Κορ. 11, 23-26. / **25)** Ρωμ. 6, 3-4. / **26)** Γαλ. 3, 27. **27)** Εφ. 4, 5. / **28)** Εφ. 5, 31-32. / **29)** Εβρ. 13, 4. / **30)** Α' Τιμ. 2, 15. / **31)** Α' Κορ. 13, 7-8.

ὄλο και περισσότερο μεγαλώνει ἐντὸς αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον οἱ ἀγεφύρωτες διαφορὲς Πίστewος και Ἦθους ὄχι μόνο δὲν ὑπερβαίνονται, ἀλλ' ἐντείνονται και βαθαίνουν.

Ἡ ἐπαγγελλόμενη και ἐπιδιωκόμενη ἐνότητα στὰ πλαίσια τῆς διαβρωτικῆς Οἰκουμενιστικῆς διαδικασίας μπορούμε βάσιμα νὰ ποῦμε ὅτι μετακινεῖ κάθε «ὄριον Πατέρων» και διασαλεύει «πᾶν θεμέλιον και εἴ τι ὀχύρωμα δογμάτων», σύμφωνα με τὸν Μέγα Βασίλειο («Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», Λ', 77). Κάθε τι ποῦ δὲν φέρει μαρτυρία και σφραγίδα Ἁγιοπατερικῆ, δὲν εἶναι ἀποδεκτὸ ἀπὸ τὸ καθολικὸ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα και τὴν ἐνιαία ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος. Δὲν ἔχει θεία εὐλογία και δὲν ἐμφορεῖται οὔτε ὀδηγεῖται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας. Γι' αὐτὸ και εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποφέρει καρπὸς ἀγαθούς, θεαρέστους και οἰκοδομητικούς. Απορρίπεται δὲ και ἐξοβελίζεται ὡς ἀπαράδεκτος Νεωτερισμός, ὅσο και ἂν καθιερώνεται ἀνόμως και ἐφαρμόζεται συνεχῶς ἀπὸ τοὺς κακοδόξους Οἰκουμενιστὰς τῶν ἐπισήμων τοπικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, με πρῶτο τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ὁποῖο ἀκολουθεῖ δυστυχῶς και ἡ ἐκκλησία τοῦ Νέου Ἡμερολογίου τῆς Ἑλλάδος.

***

Α. Μία «διαχριστιανικὴ ὁμοσπονδία ἐκκλησιῶν», ἐκτὸς τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν», εἶναι και τὸ «Συμβούλιο Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν» (CEC/ΚΕΚ) στὴν εὐρωπαϊκὴ ἥπειρο. Πρόκειται για «σύμπραξη ἀπὸ 113 Ὁρθόδοξες, Προτεσταντικὲς, Ἀγγλικανικὲς και Παλαιοκαθολικὲς Ἐκκλησίες ἀπὸ ὄλη τὴν Εὐρώπη, καθὼς και περισσότερα ἀπὸ 40 Ἐθνικὰ Συμβούλια Ἐκκλησιῶν και Ὁργανώσεων σὲ συνεργασία. Ἡ CEC ἰδρύθηκε τὸ 1959, μετὰ τὸν Δεῦτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, για νὰ ἐργαστεῖ για τὴν ἐπούλωση (τῶν πληγῶν) και τὴν εἰρήνη. Μαζὶ με τοὺς οἰκουμενικοὺς ἐταίρους τῆς, ἡ CEC ἐκπροσωπεῖ πάνω ἀπὸ 380 ἑκατομμύρια Εὐρωπαίους πολῖτες στὴν ἥπειρο» (βλ. σχετικὸ δημοσίευμα στὸ ecclesia.gr: «Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων και Διαχριστιανικῶν Σχέσεων – Συμβούλιο Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν»).

Ἡ 16ῃ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ «Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν» πραγματοποιήθηκε ἀπὸ 14 ἕως 20 Ἰουνίου 2023 στὸ Ταλὶν τῆς Ἑσθονίας με θέμα: «ὑπὸ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ - διαμορφώνοντας τὸ μέλλον», και φιλοξενήθηκε «ἀπὸ Ἐκκλησίες μέλη τῆς CEC στὴν Ἑσθονία, τὴν Ἑσθονικὴ Εὐαγγελικὴ Λουθηρανικὴ Ἐκκλησία και τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑσθονίας [ὑπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη]» (Αὐτόθι). Ἔλαβε χώρα ἐπίσημη τελετὴ ἐνάρξεως σὲ ναὸ ἑτεροδόξων και ὑπῆρξε καθημερινὸ πρόγραμμα λατρείας και προσευχῆς, ὅπως και συζητήσεις, δραστηριοτήτων, ἐπισκέψεων κ.λπ.

Ἡ δὲ παρουσία γυναικῶν «ἐπισκόπων» και «ἱερείων» ἦταν ιδιαίτερα ἐντονη, για νὰ τονίζεται με τὸν πλέον ἐμφατικὸ τρόπο ὅτι ὁ Οἰκουμενισμὸς ἀποτελεῖ «καθιέρωση τοῦ ἀφύσικου» σὲ ὄλα τὰ ἐπίπεδα! Για τί εἶδους

«κοινὴ μαρτυρία Ἐκκλησιῶν» γίνεται λόγος; Δὲν αἰσχύνονται οἱ δῆθεν ὀρθόδοξοι προκαθήμενοι, μητροπολίτες και κληρικοὶ νὰ ἀναμειγνύονται ἐπὶ μέρες με ἕναν ἀπίθανο συρφετὸ, συμμετέχοντες με ἡσυχὴ συνείδηση σὲ ἕνα ἀληθινὸ τσίρκο; Και τὰ ταλαίπωρα ποιμνία τους, τὰ βασικῶς ἀκατήχητα και ἄσχετα, δέχονται κατόπιν αὐτοὺς ὡς ὀρθοδόξους ποιμένες ποῦ «ὀρθοτομοῦν τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας» και τοὺς ὀδηγοῦν ἀπλανῶς στὸν δρόμο τῆς σωτηρίας;! Τί εἶδους ἐμπαιγμὸς εἶναι αὐτός;!...

Στὶς 18 Ἰουνίου ἔκανε ὀμιλία ἀγγλιστὶ στὴν Συνέλευση ὁ Οἰκουμενιστὴς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἐκεῖ παρουσίας του ἦταν **για νὰ ἐορτάσει και βεβαιώσει τὸ οἰκουμενικὸ πνεῦμα** μετὰ τῶν διαφορῶν ἐκκλησιῶν, κοινωνιῶν και ὀμολογιῶν· ἐξῆρε «με ὑπερφάνεια» (!) τὸν ἀποφασιστικὸ και διαμορφωτικὸ ρόλο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴν ἔξοδο ἀπὸ τὴν ἀπομόνωση και στὴν κοινωνία ἐνότητας ὄλων τῶν Χριστιανῶν διὰ τῆς γνωστῆς Πατριαρχικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920· ἐστράφη ἐναντίον τοῦ διαμορφουμένου «νέου οἰκουμενισμοῦ» για τὴν προώθηση «παραδοσιακῶν ἀξιῶν» και ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ κατεφέρθη ἐναντίον τῆς εἰσβολῆς τῆς Ρωσικῆς Ὁμοσπονδίας στὴν Οὐκρανία, θεωρώντας (τὸν «νέο οἰκουμενισμό») ὡς κατ' οὐσίαν «ἀν-οικουμενικὸ» και «ἀντι-οικουμενικὸ». Ἐν τούτοις, παρὰ τὶς σημαντικὲς κοινωνικοπολιτικὲς δυσκολίες στὴν σύγχρονη Εὐρώπη, ὁ κ. Βαρθολομαῖος τόνισε πὼς «μποροῦμε νὰ ἐκτιμήσουμε ὅτι οἱ διαφορὲς μας δὲν δύναται νὰ ὑπονομεύσουν τὴν ἐνότητά μας· ἐδῶ ἐπίσης μπορούμε νὰ πιστεύσουμε σὲ αὐτὸ ποῦ εἶναι δυνατό μεσφᾶμοιβαίου σεβασμοῦ και κοινωνικῆς δικαιοσύνης» (βλ. ἰστότοπο «Φῶς Φαναρίου», 18-6-2023).

Ἡ ἐπίσημη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶχε εὐρεῖα ἀντιπροσωπία: μητρ/τες Δημητριάδος Ἰγνάτιος και Περιστερίου Γρηγόριος, ἀρχ/τες Ἰγνάτιος Σωτηριάδης

[προσφάτως μάλιστα επισκοποποιηθείς!] και Ίακωβος Ανδριόπουλος, πρωτ. Έμμανουήλ Παπαμικρούλης και καθ. Αγγελική Ζιάκα.

Πρόεδρος του Συμβουλίου για την επόμενη πενταετία εξέλεγε ο μητρ. Θυατείρων και Μεγ. Βρετανίας Νικήτας [Πατριαρχείου Κων/λεως] και αντιπρόεδροι «ή **Επίσκοπος** της Αγγλικανικής Έκκλησίας Dr Dagmar Winter και ο Αιδ. κ. Frank Κορανία από την Προτεσταντική Έκκλησία της Γερμανίας» (βλ. σχετικό δημοσίευμα στο ecclesia.gr: «Συνοδική Έπιτροπή επί των Διορθόδοξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων – Συμβούλιο Ευρωπαϊκών Έκκλησιών»).

Β. Τις ημέρες εκείνες πραγματοποιήθηκε στο Μαρακές του Μαρόκου (13-15 Ιουνίου 2023) το πρώτο Διακοινοβουλευτικό Παγκόσμιο Συνέδριο Διαθρησκειακού Διαλόγου με θέμα: «*Εργαζόμενοι όμοι για το κοινό μας μέλλον*». Είναι άξιοσημείωτη ή σύμπτωση ως προς το θέμα με αυτό της Γενικής Συνελεύσεως του «Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Έκκλησιών»! Παράδοξη μελλοντολογία στην Ευρώπη όλου του φάσματος των Χριστιανών, και εδώ, στην Βόρεια Αφρική, όλου του φάσματος πλέον των Θρησκειών του κόσμου! Όσων κάποιος κοινός «κύριος» ή κάποια κοινή «άρχη» να ώθει τα πράγματα προς την κατεύθυνση που επιθυμεί.

Έξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν παρίσταντο ὁ μητρ. Χαλκηδόνος Έμμανουήλ (Άδαμάκης) τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁ μητρ. Καρθαγένης καὶ Βορείου Αἰθιοπίας Μελέτιος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ὅπως καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὁ δὲ κ. Σέργιος Βοΐλας «ἐκπροσώπησε τὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (βλ. ἰστότοπο «Φῶς Φαναρίου», 18-6-2023).

Γ. Αμέσως μόλις ἔληξε ἡ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ «Συμβουλίου Ευρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν» στὸ Ταλιν τῆς Ἑσθονίας, συνήλθε ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν» στὴν Γενεύη τῆς Ἑλβε-

τίας, ἀπὸ 21 ἕως 27 Ἰουνίου 2023, ἡ ὁποία μάλιστα ἐόρτασε τὴν 75ῃ Ἐπέτειο ἀπὸ τὴν ἴδρυση τοῦ Συμβουλίου στὸ Ἄμστερνταμ τῆς Ὁλλανδίας τὸ 1948.

Ὁ Οἰκουμενιστὴς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος ἔσπευσε νὰ δώσει τὸ παρὸν στὴν τελετὴ ἐνάρξεως, τὴν 21ῃ Ἰουνίου στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ «ΠΣΕ» στὴν ἔδρα του στὴν Γενεύη, ὅπου τελέσθηκε κοινὴ προσευχὴ με ὕμνους, ἀναγνώσματα καὶ προσευχὲς στὰ ἀρμενικά, ἀγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ἰσπανικά καὶ σουαχίλι. Ἐπρόκειτο γιὰ τὴν πρώτη συνάντηση τῆς νέας Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ εἶχε ἐκλεγῆ ἀπὸ τὴν 11ῃ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ «ΠΣΕ» στὴν Καρλσρούη τῆς Γερμανίας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Παρόντα ἦταν καὶ τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἄλλων ἐπισήμων τοπικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅπως καὶ τῆς Ἑλλάδος (μητρ. Νέας Ἰωνίας Γαβριήλ).

Στὴν ὁμιλία του ἀγγλιστὴ ὁ κ. Βαρθολομαῖος δὲν παρέλειψε καὶ πάλι νὰ ἐξάρει τὴν Ἐγκύκλιο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τοῦ 1920 ὡς τοῦ «Καταστατικοῦ Χάρτου», ποὺ ὀδήγησε στὴν ἴδρυση τοῦ «ΠΣΕ» τὸ 1948. Ἐπίσης, ἐστράφη καὶ πάλι κατὰ τῆς Ρωσικῆς Ὁμοσπονδίας γιὰ τὴν εἰσβολὴ στὴν Οὐκρανία καὶ ἐξέφρασε εὐγνωμοσύνη στὸ «ΠΣΕ» γιὰ τὴν στάση του «με τὸν Ἄρχοντα τῆς Εἰρήνης» καὶ γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῆς «ἐκκολαπτόμενης δημοκρατίας τῆς Οὐκρανίας καὶ τοῦ εὐλαβοῦς καὶ εὐγενοῦς Οὐκρανικοῦ λαοῦ». Καὶ ἐπίσης βεβαίωσε πὼς παρ' ὅλον ὅτι ἔχουμε διαφορετικὲς ἀντιλήψεις περὶ τοῦ τί, πῶς καὶ ποῦ ἡ Ἐκκλησία συγκροτεῖται, ἐν τούτοις δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία γιὰ τὸ σημεῖο τῆς «ἀληθινῆς μαθητείας» ποὺ εἶναι ἡ ἀγάπη (βλ. ἰστότοπο «Φῶς Φαναρίου», 21-6-2023).

Ἡ ἐδῶ ἀναφερόμενη ἀγάπη εἶναι βεβαίως ἡ οὐμανιστικὴ καὶ ὄχι ἡ Ἁγιοπνευματικὴ, ἡ ὁποία σχετίζεται ἄρρηκτα καὶ ταυτίζεται με τὴν ἀλήθεια (βλ. Ἐφ. 4, 15: «ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ»). Διότι ἂν ἐπρόκειτο περὶ αὐτῆς, τότε δὲν θὰ ἐξακολουθοῦσε ἡ ἄκαρπη συνέχεια τῆς ἀδιεξόδου Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, ἡ ὁποία ἤλθε γιὰ νὰ μείνει, δηλαδὴ γιὰ νὰ νομιμοποιήσει τὶς διαφορετικὲς ἐκφράσεις τῆς δῆθεν κοινῆς πίστεως, οἱ ὁποῖες δῆθεν δὲν ἀλληλο-αποκλείονται, παρὰ ἀλληλο-συμπληρώνονται καὶ συμβάλλουν στὸν ἐμπλουτισμὸ ἀλλήλων! Στὴν πραγματικότητα,

δεν υπάρχει κάποιο άπτο θετικό σημείο μεταστροφής των έτεροδόξων στην Όρθοδοξία καθ' όλα τὰ 75 έτη ιστορίας του «ΠΣΕ», παρά μόνον ή προσπάθεια καθιέρωσης και διακηρύξεως των ποικίλων αίρέσεων ως «άδελφών εκκλησιών», όπως συνέβη μέσω της ψευδο-συνόδου του Κολυμβαρίου Κρήτης τὸ 2016.

Δ. «Οικουμενική Όλονυκτία Προσευχής» τελέσθηκε στην Πλατεία του Αγίου Πέτρου στο Βατικανό στην Ρώμη της Ιταλίας, άργα τὸ απόγευμα του Σαββάτου, 30-9-2023. Η Οικουμενιστική τελετή πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία, μεταξύ των άλλων, της Οικουμενικής μοναστικής κοινότητας του Ταιζέ.

Προέστη ὁ Πάπας Ρώμης Φραγκίσκος, προβαλλόμενος άρχηγὸς του παγκοσμιοποιημένου Χριστιανισμού, και έλαβαν μέρος ὁ Οικουμενιστὴς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος, ὁ άρχιεπίσκοπος του Καντέρμπουρι Τζάστιν Ουέλμπι και άλλοι θρησκευτικοί ταγοί (βλ. ιστότοπο «Φῶς Φαναρίου», 30-9-2023), καθὼς και εκπρόσωποι της «γυναικείας ιερωσύνης» για να μην ύστερούν, όπως και αντιπρόσωποι επίσημων τοπικῶν Όρθοδόξων Έκκλησιῶν (στὶς φωτογραφίες διακρίνεται ὁ επίσκοπος Αύστρίας και Έλβετίας Ανδρέας του Πατριαρχείου Σερβίας).

Ό σκοπὸς της νέας αὐτῆς Οικουμενιστικῆς φιέστας ἦταν ὑπέρ της ειρήνης, όπως συμβαίνει συνήθως σὲ τέτοιες εκδηλώσεις· επειδὴ ὅμως αὐτὲς δὲν διατελοῦν ὑπὸ την θεία εὐλογία και ἔγκριση, λόγω του συγκρητιστικῶν χαρακτήρος τους, συμβαίνει συνήθως τὸ αντίθετο αποτέλεσμα. Για τὸν λόγο αὐτό, την άμέσως επόμενη εβδομάδα ξέσπασε σφοδρὸς πόλεμος στην Μέση Ανατολή, μεταξύ Ισραηλινῶν και Παλαιστινίων, γεγονός που πυροδοτεῖ πιθανή γενική ανάφλεξη παγκοσμίου έμβελείας...

***

Όσο οἱ πολυ-προβαλλόμενες Οικουμενιστικὲς τελετὲς πυκνώνουν και ὄσο οἱ ἄδεκτες ἀπὸ τοὺς Ἱερούς Κανόνες συμπροσευχῆς και συνευλογίης/«αλόγιης» μεταδίδονται τῆδε κάκεισε, ὁ κόσμος δὲν πρόκειται να ὀρθοποδήσει. Απλῶς επιταχύνεται ή ὁδὸς πρὸς τις μεγάλες δοκιμασίες των εσχάτων, ἀφοῦ ή Αποστασία έντεινεται και διευρύνεται.

Όσοι «παραδοσιακοί» άδελφοί μέφονται ἐμᾶς τοὺς Όρθοδόξους Χριστιανούς του Πατρίου Ἡμερολογίου

ὡς δῆθεν αντικανονικούς, σχισματικούς, ταραξίες και προβληματικούς, θὰ πρέπει να καταλάβουν καλά ὅτι ὄχι μόνο δὲν μᾶς προβληματίζουν και «πληροφοροῦν» πὼς ὄλα αὐτὰ τὰ ἀσύστατα, λανθασμένα και ἀπαράδεκτα εἶναι δῆθεν ισχυρά, ἀλλὰ ἀπλῶς μᾶς θλίβουν για τὸ μέγεθος της παρανοήσεώς τους, ὥστε να τοὺς διαφεύγει ή οὐσία και να μένουν προσκολλημένοι ἀκόμη και τώρα στὸν τύπον!

Όσοι χάριτι Θεοῦ δὲν συμμετέχουμε άμέσως ή έμμέσως σὲ μία Παναίρεση, όπως εἶναι αὐτὴ του κακοδόξου Οικουμενισμού, δὲν εἶμαστε για λύπηση ὡς πρὸς αὐτό, ἀλλὰ για ἔπαινο, παρά την κατὰ τὰ ἄλλα προσωπική ανεπάρκειά μας. Αντιθέτως, για λύπηση εἶναι ὄσοι συμμετέχουν σὲ αὐτὴ την τραγική κατάσταση, ὅμοια της ὁποίας δὲν ὑπῆρξε στην ιστορία της Έκκλησία ἀπ' άρχῆς μέχρι της σῆμερον! Έδῶ εἶναι ἀκριβῶς που ἐστιάζεται ή οὐσία του προβλήματος, κατὰ πόσον εἶναι ἀποδεκτὸ και δικαιολογημένο ή έντελῶς ἀπαγορευμένο τὸ να θεωρεῖς ἀκόμη και τώρα ὡς κοινωνικούς αὐτοὺς οἱ ὅποιοι ἐπιτελοῦν τὰ ἀνωτέρω δειγματοληπτικῶς παρατεθέντα, και ὄχι ὡς πρὸς τις νησιδες της Όρθοδόξου ἀντιστάσεως έντὸς του ὠκεανου της συγχύσεως, ἂν και κατὰ πόσον αὐτὲς πληροῦν τις Κανονικὲς προϋποθέσεως γι' αὐτὸ που κάνουν, δηλαδή τὸ να «ἀναπνέουν ἐλεύθερα γνήσιο ὄξυγόνο Όρθοδοξίας», για να παραφράσουμε τὸν θρυλικὸ Αὐγουστῖνο Καντιώτη, και ἂν και κατὰ πόσον ή θέση τους ἀντιστοιχεῖ στην καθιερωμένη πράξη της Έκκλησίας!

Μὰ χρειάζεται ειδική «ἄδεια» γι' αὐτό; Δὲν εἶναι θέμα πνευματικῆς ἐπιβιώσεως; Εἶναι ἀσφαλέστερη ή πνευματική αὐξηση και τελείωση έντὸς των ἀπαισιῶν ἀναθυμιάσεων του ὄλεθρίου κλιβάνου του κακοδόξου Οικουμενισμού; Αἰσθάνονται οἱ ἄδελφοί αὐτοὶ πνευματική ἀσφάλεια ὅταν οἱ Ποιμένες τους προβαίνουν σὲ δηλώσεις και πράξεις ὅπως οἱ ἀνωτέρω περιγραφείσες; Τί χειρότερο θὰ πρέπει να ἐπιτελεσθεῖ για να θορυβηθοῦν και να ἐξέλθουν αὐτῆς της κατακρίτου συναφείας; Πάντως, ἔρχεται ὀλοταχῶς και τὸ «Κοινὸ Πασχάλιο» έντὸς ὀλίγου χρονικῶν διαστήματος, για να «δέσει» ή Οικουμενιστική συνταγή στην δηλητηριώδη γεύση της ἀκόμη καλύτερα.

Εἶθε να ἀπεγκλωβισθοῦν οἱ κατήγοροί μας ἀπὸ τὰ νοητὰ δεσμά τους, διότι ἐπὶ του παρόντος ὀμοιάζουν με τοὺς «διῦλίζοντες τὸν κῶνωπα, την δὲ κάμηλον καταπίνοντες» (Μαθ. 23, 24), για να μη κατακριθοῦν ὡς «ὁδηγοὶ τυφλῶν» και ὡς «ὑποκριταί»!

Οἱ προπάτορές μας στην Πίστη ἐκ γνησίου Όρθοδόξου ζήλου κινούμενοι, διεφύλαξαν θυσιαστικῶς τὸ «ἐλάχιστον» (Μαθ. 16, 10) δια της ἀπορρίψεως της Ἡμερολογιακῆς Μεταρρυθμίσεως, και ἔτσι αὐτοδικαίως λυτρώθηκαν ἀπὸ τὸ «πολλόν», δηλαδή ἀπὸ τὸ μέγιστο κακὸ της Οικουμενιστικῆς αίρέσεως. Τί κι ἂν κάποιοι ἀπὸ αὐτοὺς στὸν ὑπερβάλλοντα ζήλο τους ὀδηγήθηκαν ἀκόμη και σὲ ἀκρότητες; Μήπως αὐτὸ ἀμαυρώνει ή καταργεῖ την καλήν

Στὸν δρόμο τῶν ἡρώων

Γιὰ τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τῶν ἀγωνιστῶν μας στὸν πόλεμο τοῦ '40 ἔχει χρησιμοποιηθῆ ὁ ὄρος ἐποποιΐα. Ὅχι ἀτυχῶς. Πῶς ἀλλοιῶς θὰ μπορούσε νὰ χαρακτηρίση κανεὶς τὰ ἀνδραγαθήματα τῶν Ἑλλήνων στὸν ἑλληνοϊταλικὸ πόλεμο ἀλλὰ καὶ μετὰ, στὴν γερμανικὴ ἀντίσταση, παρὰ ὡς ἔργα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ποὺ ξεπερνοῦν πράγματι τὴν σφαῖρα τῆς λογικῆς καὶ ἀγγίζουσι τὰ ὄρια τοῦ θαύματος; Ἀλλὰ καὶ τί λόγια νὰ βρῆ κανεὶς, γιὰ νὰ περιγράψῃ τὸ μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ποὺ δὲν δείλιασαν οὔτε μπροστὰ σὲ πολυαριθμότερους οὔτε μπροστὰ σὲ ἀρτιώτερα ἐξοπλισμένους μαχητές!

Ἄλλωστε, τὸ 'χει ἡ μοῖρα τῶν Ἑλλήνων, νὰ 'ναι πάντοτε «πολλὰ ὀλίγοι» καὶ νὰ ἀγωνίζονται διαρκῶς, ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι σήμερα, γιὰ νὰ διαφυλάσσουν τὰ ὄσια καὶ τὰ ἱερά των ἀπὸ τοὺς κάθε λογῆς εἰσβολεῖς καὶ δυνάστες. Δὲν τοὺς ἔλλειψαν ποτέ οἱ ἀγῶνες, ἀλλὰ καὶ δὲν ἠττήθηκαν ποτέ, ὅσο ἀγωνίζονταν ἐνωμένοι, γιὰ νὰ ἀναπλήρωναν τὴν ἀριθμητικὴ ὑστέρηση μὲ τὴν ὑπεροχὴ τῆς ψυχῆς, τὴν ἀδυναμία μὲ τὴν πίστη στὸ δίκαιο

καὶ τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερία.

Πράγματι, οἱ Ἕλληνες, ποὺ εἶχαν συνυφασμένη τὴν πίστη στὸν Θεὸ μὲ τὴν ἀγάπη στὴν πατρίδα, λησμόνησαν πρὸς στιγμὴν τὶς ἰδεολογικὲς καὶ ἄλλες ἀντιθέσεις των, συσπειρώθηκαν γιὰ τὴν υπεράσπιση τῶν ἰδανικῶν των καὶ ἀγωνίστηκαν μὲ ἀπαράμιλλο θάρρος καὶ ἀξιοθαύμαστη γενναϊότητα, ὅπως ὠμολόγησαν ἀκόμη καὶ οἱ ἐχθροὶ των.

Ἔτσι, ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς Παναγίας, ποὺ ἐνίσχυε τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς θυσίες τῶν παλληκαριῶν μας στὰ θρυλικὰ ἡπειρωτικὰ βουνά, καὶ μὲ τὴν ἀξιοθαύμαστη συμβολὴ τῶν ἀμάχων καὶ τὴν συνεργασία ὄλων, συντελέστηκε τὸ «θαῦμα τοῦ '40» καὶ ἐπιτεύχθηκε, ἀπὸ τοὺς μικροὺς καὶ ἀνίσχυρους «νέστορες», ἡ πρώτη νίκη κατὰ τοῦ «λυαίου» φασισμού, ἡ ὁποία ἦταν προῖον συνδυασμοῦ πολλῶν παραγόντων, ὅπως, κυρίως: **α)** τῆς ὁμόφωνα ἐκπεφρασμένης, -διὰ στόματος, μάλιστα, ἐνὸς δικτάτορος, θελήσεως ἐνὸς μικροῦ ἀνυπεράσπιστου λαοῦ νὰ προβάλῃ ἀντίσταση ἀπέναντι σ' ἓναν ἰταμὸ εἰσβολέα, **β)** τῆς ὑπερβάσεως, ὑπὸ τὴν ἀσύμμετρη

← ὁμολογίαν τους τὴν καὶ διὰ θεοσημειῶν κραταιωθεῖσαν; Ἐρωτοῦμε κι ἐμεῖς, ὅπως κάνει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος: *«τῷ γὰρ βουλήματι Αὐτοῦ (τοῦ Θεοῦ) τίς ἀνθέστηκε; μενοῦνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τί εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ; [ποιός εἶσαι σὺ ποὺ ἀντιλέγεις στὸν Θεό;] (Ρωμ. 9, 10).*

Ἐμεῖς, θείῳ ἐλέει, δὲν ἤμασταν, δὲν εἴμαστε καὶ δὲν θὰ εἴμαστε μέρος τῆς Ἀποστασίας Πίστεως, καὶ εὐχαριστοῦμε ἀπείρως τὸν Κύριο καὶ Θεὸ μας γιὰ τὴν Πρόνοια τῆς φροντίδος Του ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀναξίων. Μόνον, εὐχόμεστε γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι ὡς φαίνεται ἀγνοοῦν τὸ μέγεθος τῆς «δοκοῦ» (Ματθ. 7, 3), ἡ ὁποία σκοτίζει τὴν πνευματικὴ τους ὄραση, καὶ ψέγουν ἐμᾶς ἐπικαλούμενοι τὸ «κάρφος» στοὺς δικούς μας ὀφθαλμούς, τὸ ὁποῖο δὲν ἀρνοῦμεθα ὅτι πράγματι ὑπάρχει.

Θέλουμε ὅμως νὰ ἐξηγήσουμε ὅτι ἐὰν κάποιος Κληρικοί ἢ ἀκουστοὶ Γέροντες, οἱ ὁποῖοι ἐξῆσαν κάποιες δεκαετίες πρὶν ἀπὸ ἐμᾶς, τοὺς παραδειγματίζουν μὲ τὴν δῆθεν «διακριτικὴ» στάση τους κοινωνίας μὲ τοὺς Καινοτόμους καὶ Οἰκουμενιστές, τότε βρίσκονται ὄντως σὲ δύσκολη καὶ ἐπισφαλῆ θέση. Τὸ μήνυμα ἐκείνων τῶν παλαιότερων μορφῶν εἶναι σαφῶς ἀντι-οικουμενιστικό. Οἱ σύγχρονοι ὅμως Οἰκουμενιστές ἐκκλησιαστικοὶ ταγοὶ ὄχι μόνον δὲν συνετίσθησαν ἀπὸ τὸ μήνυμα καὶ τὴν στάση τῶν Γερόντων ἐκείνων, ἔστω κι ἂν γιὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους ἔσπευσαν ἀκόμη καὶ νὰ τοὺς «ἀγιοποιήσουν», ἀλλὰ εἶναι καὶ οἱ πρῶτοι περιφρονητὲς καὶ καταπατητὲς τοῦ μηνύματός τους ὡς πρὸς τὰ θέματα τῆς Πίστεως! Ἄν αὐτὸ τὸ παράδοξο καὶ παράλογο πρᾶγμα συνιστᾷ «μέτρο διακρίσεως» ἀκόμη καὶ γιὰ σήμερα, τότε

πάσχουμε δεινῶς ὡς πρὸς τὴν κατανόηση καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν πλέον προφανῶν πραγμάτων. Ὅσοι *καλύπτονται πνευματικῶς* ἀπὸ αὐτὸ τὸν τραγέλαφο καὶ θεωροῦν τὴν πάσχουσα σοβαρῶς αὐτὴ κατάσταση ὡς *ὑποδειγματικὴ*, λυπούμεθα ἀλλὰ δὲν μπορούμε παρὰ νὰ εὐχόμεθα γιὰ τὴν ἔγκαιρη ἀνάληψή τους.

Ἐμεῖς θυμίζουμε ὅτι γνωρίζουμε καὶ ἄλλους ἁγίους Γέροντες, πλουτισμένους μὲ ἐμφανῆ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἱ ὁποῖοι ἦταν ἐν διακρίσει ὑπέρμαχοι τῆς θέσεως καὶ στάσεώς μας. Ἐν τούτοις, τὸ πιὸ σημαντικό γιὰ μᾶς εἶναι ὅτι ὁ διαχρονικὸς Ἀγιογραφικὸς καὶ Ἀγιοπατερικὸς λόγος τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἀκλόνητος, ἀπόλυτα δεσμευτικὸς καὶ **κατὰ πολὺ ὑπέρτερος κάθε Γέροντος καὶ πνευματικοῦ πατρός**. Αὐτὸς διακηρύσσει ὅτι **συγκοινωνοῦμε ἀσφαλῶς μόνον μὲ τοὺς διακρατοῦντας ἔργω καὶ λόγῳ τὴν ὁμολογίαν τῆς Πίστεως ἀνόθευτον καὶ ἀπαρασάλευτον**.

Αὐτὴ τὴν ἀρχὴ καὶ διαβεβαίωση οὐδεὶς δύναται νὰ μᾶς ἀλλάξῃ, ἀκόμη κι ἂν εἶναι ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ! (βλ. Γαλ. 1, 8).

Φυλάσσουμε καὶ διακρατοῦμε ὅ,τι ἀνέκαθεν φυλάσσει καὶ διακρατεῖ ἡ ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, καὶ συνακόλουθα ἀπορρίπτουμε καὶ καταδικάζουμε/ἀναθεματίζουμε ὅ,τι ἀνέκαθεν ἀπορρίπτει καὶ καταδικάζει/ἀναθεματίζει αὐτή, ὅπως καὶ τὴν νεοφανῆ Οἰκουμενιστικὴ παναίρεση!

Αὐτὴ εἶναι ἡ ταπεινὴ, ἀλλὰ καὶ ἀποφασιστικὴ καὶ ἀδιπραγματεύτη στάση καὶ τοποθέτησή μας ἕως θανάτου, ὥστε νὰ τύχουμε ἐλέους Θεοῦ καὶ Ζωῆς αἰωνίου!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ νέου Ὁμολογητοῦ

Ἐορτάστηκε ἡ μνήμη τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου, Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου, σέ Ναούς καί Μονές τῆς Ἐκκλησίας μας, τήν Τετάρτη, 7/20-9-2023. Ἐπίκεντρο τοῦ ἑορτασμοῦ ἦταν ὁ πανηγυρίζων Ἱερός Ναός Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου στό Κερασίσι Πειραιῶς, στόν ἰσόγειο χῶρο τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, ὅπου ἀφ' ἑσπέρας ἐψάλη ὁ Μέγας Ἐσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, συγχοροστατούντων τῶν Σεβ/των Μητροπολιτῶν Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου, Δημητριάδος κ. Φωτίου καί Ὠρωποῦ καί Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ. Παρετέθη εἰς προσκύνησιν μικρό ἀπότμημα Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ ἑορταζο-

μένου Ἁγίου. Σύντομο λόγο ἐκφώνησε ὁ Σεβ. κ. Γερόντιος. Μετά τὸ πέρας τοῦ Ἐσπερινοῦ λιτανεύτηκε ἡ Ἱερά Εἰκόνα καί τὸ Ἱερό Λείψανο τοῦ Ἁγίου πέριξ τοῦ Ναοῦ πρὸς εὐλογίαν καί ἁγιασμόν τῶν πιστῶν. Ἐν συνεχείᾳ, τελέστηκε ἡ Ἀρτοκλασία καί ἡ Ἀπόλυση. Ἀνήμερα ψάλλθηκε ὁ Ὅρθρος καί τελέστηκε ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου, συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ τοπικοῦ Κλήρου.

Στὴν Ἱερά Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Θρακομακεδόνων Ἀττικῆς, ὅπου εὐρίσκεται καί ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου, ψάλλθηκε ὁ πανηγυρικός Ἐσπερινός τὴν παραμονή χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ τοπικοῦ Κλήρου. Ἀνήμερα δὲ τελέστηκε ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία.

αὐτὴν ἀπειλή, τῶν ἐπιμέρους ἀντιπαραθέσεων πρὸς ὄφελος τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος, καί γ) τοῦ συντονισμοῦ τῶν ἐνεργειῶν τῶν δυνάμεων ὑπερασπίσεως τῶν πατρῶων ἐδαφῶν καί τῆς ὁμολογουμένως δύσκολης συνεργασίας των, χάρις στὴν ὁποία, πάντως, πραγματοποιήθηκαν οἱ πρῶτες νίκες, πού μετὴν σειρά των ὠδήγησαν, ἐξ αἰτίας τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἠθικοῦ, στὶς ἐπόμενες μεγάλες ἐπιτυχίες.

Ἔτσι, οἱ ἐνωμένοι καί ψυχωμένοι Ἕλληνες κατῴρθωσαν νὰ ἀντιμετωπίσουν μετ' ἡρωϊσμό ἀκόμη καί αὐτὴν τὴν τριπλῆ σκληρὴ κατοχὴ, Γερμανῶν, Ἰταλῶν καί Βουλγάρων, καί νὰ γράψουν καί τὸ ἔπος τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως. Πράγματι! Ὅσο ἀγωνίζονταν μετ' ὁμοψυχία, ἀνέβαιναν συνεχῶς τὰ σκαλοπάτια τῆς νίκης, μόλις ἐπέτρεψαν νὰ τοὺς καταλάβῃ ἡ διχόνοια, καταβαρῶθηκαν καί πάλι.

Ἐπειδὴ, λοιπόν, καί σήμερα, 83 χρόνια μετὰ, βρισκόμαστε καί πάλι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες σὲ μιὰ πολὺ δύσκολη καμπὴ τῆς ἱστορίας μας, σὲ σύγχυση, διαπάλη καί γενικὴ διαφθορά, οἱ ἡρώες μας ξεπροβάλλουν ἀπὸ τὸ παρελθὸν ὀλοζώντανοι καί μᾶς δείχνουν καί πάλι τὸν δρόμο πού χάσαμε, τὸν δρόμο τῆς συνεργασίας, τῆς ὁμοψυχίας, τῆς ἀγωνιστικότητος καί τῆς θυσίας γιὰ τὰ ἰδεώδη τῆς πίστεως, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἐλευ-

θερίας, καλῶντας μας, συγχρόνως, νὰ συνεχίσουμε καί νὰ ὀλοκληρώσουμε τοὺς ἀνεκπλήρωτους ἀγῶνες των.

Γιὰ νὰ τὸ πετύχουμε, ὁμως, αὐτὸ καί γιὰ νὰ σταθοῦμε καί πάλι ὀρθοί, ὅπως ἀρμόζει σὲ παιδιὰ ἡρώων, χρειάζεται, πάνω καί πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ πιστέψουμε στὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης, πού ἔρχεται πάντοτε ἀρωγὸς στοὺς ἀδυνάτους καί στοὺς ἀδικημένους, στὴν συνέχεια νὰ ἀνασυνταχθοῦμε, ἐγκαταλείποντας ὀριστικὰ τὴν ῥαστώνη μας καί στηριζόμενοι πλέον ὄχι σὲ ξένες καί ἀλλότριες δυνάμεις ἀλλὰ στὶς δικές μας δυνάμεις, μετ' ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ὥστε, στὸ ἐξῆς, νὰ ἐργαστοῦμε -καί κυρίως νὰ συνεργαστοῦμε- γιὰ τὴν ἀποτίναξη τῶν νέων ζυγῶν καί τὴν ἀπόκρουση τῶν συνεχῶς αὐξανομένων δεινῶν.

Ἐὰν δὲν ἀποκτήσουμε καί πάλι τὴν χαμένη μας πίστη στὸν Θεὸ, τὴν πίστη αὐτὴν πού ἐνεψύχωνε τοὺς ἡρώες τοῦ '40 καί τοὺς ἐνεδυνάμωνε, ὥστε νὰ φωνάζουν «ἀέρα» καί νὰ ἀποκρούουν μετ' ἰσχύος των τὸν τρομερὸ ἐχθρὸ, ἐλπίδα γιὰ ἀνάσταση δὲν ἔχομε.

Καιρὸς νὰ ἐμπιστευτοῦμε, ἐπὶ τέλους, τὶς λιγοστὲς μας δυνάμεις στὸν Παντοδύναμο Θεὸ καί στὴν Παναγία Μητέρα Του καί νὰ τῆς ζητήσουμε νὰ μᾶς σκεπάζῃ μετ' ἡ χάρις τῆς καί νὰ ἀναλάβῃ καί πάλι νὰ ὑπερασπιστῇ τὰ δίκαιά μας ἐνώπιον τοῦ Υἱοῦ τῆς καί Θεοῦ μας. Ἀρκεῖ μόνον νὰ τὸ ζητήσουμε! Γένοιτο!

Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογος – θεολόγος

για στον Καθεδρικό Ἱερό Ναό Ἀγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς, προεξαρχόντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, συλλειτουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου, ὅπου καί παρετέθη εἰς προσκύνησιν ἡ τιμία Κάρα τοῦ Ἀγίου.

Χειροτονίες Πρεσβυτέρων

Ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος τὸ Σάββατο, 10/23-09-2023, στὸν Ἱερό Ναό Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Καρραβᾶ Πειραιῶς, κατὰ τὴν διάρκειά τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, προέβη στήν

εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ Διακόνου π. Γεωργίου Τριανταφύλλου.

Τὴν Τετάρτη, 5/18-10-2023, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέβη στήν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ ἐπὶ 11ετίαν Ἱεροδιακόνου π. Νεκταρίου Γιαζκουλίδη, στήν Ἱερά Μονὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας καί Ἀγίου Νεκταρίου στὶς Ἀχαρνές Ἀττικῆς. Παρέστησαν πολλοὶ Κληρικοὶ καί μεγάλο πλῆθος πιστῶν, παρὰ τὸ καθημερινὸν τῆς ἡμέρας. Ὁ Γέροντας τοῦ π. Νεκταρίου

Ἀρχιμ. π. Παρθένιος ἔκανε προσφώνηση, ὁ χειροτούμενος π. Νεκτᾶριος πρὸ τοῦ Μυστηρίου ἐκφώνησε λόγο, ὁ δὲ Σεβ/τος Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος μίλησε νοθετικῶς.

Τὸ Σάββατο, 8/21-10-2023, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος προέβη στήν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ προσφάτως χειροτονηθέντος Διακόνου π. Ὀνούφριου Ἀβραμίδη, στὸν Ἱερό Ναό Ἀγίου Μεγ/ρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου στήν Κατερίνη, ὅπου καί ὁ νεοχειροτονηθεὶς Πρεσβύτερος θὰ ἐφημερεύσει στήν θέση τοῦ ἐκλιπόντος πεθεροῦ του μακαριστοῦ Πρεσβυτέρου π. Ἐλευθερίου Καρασαββίδη. Παρέστησαν Κληρικοὶ τῆς τοπικῆς Μητροπόλεως, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ γηραιὸς π.

Ὀνούφριος Ἀβραμίδης, παπποῦς τοῦ νέου Πρεσβυτέρου, καί οἱ κατὰ σάρκα ἀδελφοὶ του π. Ραφαὴλ καί π. Ἀντώνιος. Ἐπίσης, πολλοὶ πιστοὶ ἀπὸ τὴν περιοχή καί εὐρύτερα. Ὁ π. Ὀνούφριος, ὁ ὁποῖος εἶναι νυμφευμένος μετὰ τὴν ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ ἐκλιπόντος π. Ἐλευθερίου, Ἐλισάβητ καί ἔχει δύο τέκνα, ἐκφώνησε χειροτονητήριο λόγο καί ὁ Σεβ/τος Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος μίλησε γιὰ τὴν Ἱερωσύνη.

Στὸν Ἱερό Ναό τῶν Ἁγίων Πάντων Κατερίνης, τὸ Σάββατο 22-10/4-11-2023, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος τέλεσε τὴν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ ἐπίσης προσφάτως χειροτονηθέντος Διακόνου π. Δημητρίου Ἀλμανίδη, ἐγγάμου καί πατρὸς δύο μικρῶν τέκνων, ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ ἐφημερεύσει στὸν Ἱερό αὐτὸ Ναό, στήν θέση τοῦ πρὸ διετίας κοιμηθέντος πατρὸς του Αἰδ. π. Βιταλίου. Παρέστη καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Πνευματικὸς ἐπὶ δύο δεκαετίες τοῦ νέου Πρεσβυτέρου, Κληρικοὶ καθὼς καί πλῆθος πιστῶν.

Εἶθε οἱ νέοι Πρεσβύτεροι τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ ἀναδειχθοῦν ἄξιοι οἰκονόμοι τῶν θείων Μυστηρίων!

Ἑορτασμὸς Γ' ἐμφανίσεως Τ. Σταυροῦ

Τὴν Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν, 18-09/01-10-2023, ἐορτάστηκε τὸ Θαῦμα τῆς Γ' ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὸ 1925, τὸ ὁποῖο ἀποτέλεσε τὴν «Θεόθεν Βεβαίωσιν» τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος μας. Ὁ ἐορτασμὸς τελέσθηκε στὸν Ἱερό Ναό Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Δάφνης, ὅπου πραγματοποιήθηκε Ἀρχιερατικὸ συλλείτουργο προεξαρχόντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερωντίου, μετὰ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Παν/του Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου καί τῶν Αἰδ/των Πρεσβυτέρων π. Στυλιανοῦ (τοῦ καί ἐφημερίου) καί π. Γεωργίου. Ἔψαλαν μέλη τῆς Ὁρθόδοξης

Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Χορωδίας ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Στυλιανοῦ Μακρῆ. Στὸ Κοινωνικὸ κήρυγμα ἐκφώνησε ὁ Σεβ. κ. Γερόντιος. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε Ἱερά Λιτανεία τοῦ Τιμίου Ξύλου καθὼς καὶ τῆς Ἱεῖρας Εἰκόνας τοῦ Θαύματος τῆς Γ' ἐμφάνισεως, μὲ τὴν συμμετοχὴ φιλαρμονικῆς μπάντας, νέων καὶ νεανίδων ἐνδεδυμένων μὲ παραδοσιακὰς ἐθνικὰς ἐνδυμασίαις, καθὼς καὶ λοιπῶν Ἱερέων τῶν ὁμοίων Ἐνοριῶν ποὺ προσήλθαν.

Ἐπιμνημόσυνη Δέηση Ἰωάννου Καποδίστρια

Τὴν Κυριακὴ Α' Λουκᾶ, 25-09/08-10-2023, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος χοροστάτησε στὸν Ὅρθρο καὶ τέλεσε τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναὸ Παναγίας Μυριδιωτίσσης Παλαιοῦ Φαλήρου, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου Ἱερομ. π. Παταπίου. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θ. Λειτουργί-

ας τελέστηκε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ Ἰωάννου Καποδίστρια, πρώτου Κυβερνήτου τῆς ἐλευθέρης Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος δολοφονήθηκε τὰ ξημερῶματα τῆς 27ης Σεπτεμβρίου τοῦ 1831 ἐξῶθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος Ναυπλίου. Ὁ Μακαριώτατος ἐκφώνησε ὁμιλία σχετικὰ μὲ τὴν Εὐαγγελικὴ περικοπή καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ εὐσεβοῦς καὶ ἀρίστου Κυβερνήτου Ἰωάννου Καποδίστρια.

Πανηγύρισε ἡ Ἱερά Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς

Ἡ Πανήγυρις τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης τελέστηκε στὴν ὁμώνυμη Ἱερά Ἀνδρῶνα Μονὴ στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, ἔδρα τῆς Ἱεῖρας Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ σὲ τοῦτο βοήθησαν οἱ ἰδιαίτερα καλὰς καιρικὰς συνθηκὰς ποὺ ἐπικράτησαν. Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 1/14-10-2023, τελέστηκε ὁ Μέγας Ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ἐτνα καὶ Πόρ-

τλαντ κ. Αὐξεντίου, ἀπὸ τὴν Καλιφόρνια τῶν Η.Π.Α., συγχοροστατοῦντων τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου τοῦ καὶ ἄγοντος τὰ ὀνομαστήριά του Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ καὶ τῶν Σεβ/των Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, Λαρίσης & Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, ὡς καὶ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Σωζοπόλεως κ. Σεραφεῖμ ἐκ Βουλγαρίας, ὁ ὁποῖος ἀντιπροσώπευε τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Τραδίσης κ. Φώτιο. Παρέστη ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. π. Θεοδόσιος καὶ πολλοὶ Κληρικοί, καθὼς καὶ πλῆθος Μοναχῶν, Μοναζουσῶν καὶ εὐλαβῶν πιστῶν.

Τὸ πρῶτὸ τοῦ Κυριακῆς, 2/15-10-2023, τελέστηκε ὁ ἐόρτιος Ὅρθρος καὶ ἡ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία. Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικου μὴ δυνηθέντος νὰ παραστεῖ, παρὰ τὴν θέλησή του, προέστη ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ Σεβ/τοι Μητροπολίτες Πειραιῶς & Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Δημητριάδος κ. Φώτιος, Λαρίσης & Πλαταμῶνος κ. Κλήμης, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἐτνα & Πόρτλαντ κ. Αὐξέντιος καὶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Σωζοπόλεως κ. Σεραφεῖμ. Ἐπίσης, ἔλαβαν μέρος πολλοὶ Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι. Παρέστη πλῆθος πιστῶν

ἀπὸ διάφορα μέρη, ὡς καὶ μέλη τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Ἐόρτια ὁμιλία ἐκφώνησε ὁ προεξάρχων Σεβ. Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θ. Λειτουργίας, πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη Λιτανεία τῆς Ἱεῖρας Εἰκόνας καὶ τῶν ἱερῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων καὶ ἡ Ἀρτοκλασία, πρὸ τῆς εἰσόδου στὸν Ναὸ καὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἀντιδῶρου στους πολυπληθεῖς πιστοῦς.

Ἐπέτειος Ἐνθρονίσεως τοῦ Μακαριωτάτου κ. Καλλινίκου

Τὴν Τρίτη, 4/17-10-2023, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Ἱεροθέου πρώτου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐορτάστηκε ἡ Ἐπέ-

τειος τῆς Ἐνθρονίσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ Ἱερό Θρόνο τῶν Ἀθηνῶν καὶ στὸ Πηδάλιο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος. Ὁ Μακαριώτατος χοροστάτησε στὸν Ὁρθο καὶ τέλεσε τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Σπυριδῶνος Γαλατσίου. Ἔλαβαν μέρος μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Ἱερομ. π. Ἀβερκίου καὶ ἄλλοι Κληρικοί, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ ἐκ Ρωσίας Ἱερομ. π. Σεραφεῖμ καὶ ὁ ἐκ Λιβάνου καὶ ἐν Ἀμερικῇ ὑπηρέτων Αἰδ. π. Θεόδωρος. Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οἱ Σεβ/τοι Μητροπολίτες Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, Δημητριάδος κ. Φώτιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Λαρίσης & Πλαταμῶνος κ. Κλήμης, Κληρικοὶ καθὼς καὶ ἄρκετοὶ πιστοί. Στὸ Κοινωνικὸ ὁμίλια ἐκφώνησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος. Κατὰ τὴν Ἀπόλυση, ἀφοῦ ψάλλθηκε ὁ Πολυχρονισμὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Ἱερομ. π. Ἀβέρκιος ἔκανε σύντομη προσφώνηση, ἐκ μέρους δὲ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς προσφέρθηκε στὸν Μακαριώτατο ἓνα ζεῦγος δικηροτρικέρων ὡς δῶρο. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας, πραγματοποιήθηκε μία σύντομη ἐκδήλωση εἰς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου, ὅπου ὁ Ἱερομ. π. Καλλίνικος προλόγισε καὶ ἐν συνεχείᾳ προβλήθηκε σχετικὸ βίντεο-ἀφιέρωμα στὰ δεκατρία χρόνια ποιμαντορίας τοῦ Μακαριωτάτου.

Σύναξη Κληρικῶν στὴν Ἀμερικῇ

Κατὰ τὸ διήμερο, 14/27 & 15/28 Ὀκτωβρίου 2023, πραγματοποιήθηκε Σύναξη Κληρικῶν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς, ὅπου συμμετεῖχαν καὶ οἱ ἐξ Ἑλλάδος Ἀρχιερεῖς Σεβ/τοι Μητροπολίτες Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καὶ Δημητριάδος κ. Φώτιος μετὰ τῆς συνοδείας τους. Οἱ ἐξ Ἑλλάδος Ἀρχιερεῖς μετέβησαν στὴν Ἀμερικῇ ἀρκετές ἡμέρες πρὸ τῆς Ἱερατικῆς Συνάξεως, ὅπου συμμετεῖχαν τὴν Κυριακὴ Γ' Λουκᾶ, 9/22-10-2023, στὸ Ἀρχιερατικὸ συλλεῖτοργο προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου μετὰ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ἔτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξεντίου καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Πελαγονίας κ. Μαξίμου, στὸν Καθεδρικό Ναὸ Ἁγίας Μαρκέλλης Ἀστορίας Νέας Ὑόρκης. Τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἑλληνιστὴ καὶ ὁ Θεοφ. Πελαγονίας κ. Μάξιμος ἀγγλιστὴ. Στὸ Ἱερό Βῆμα παρέστη συμπροσευχόμενος καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης πρῶην Ἀμερικῆς κ. Παῦλος.

Τὴν Πέμπτη, 13/26-10, συνεδρίασε ἡ Ἱερά Ἐπαρχιακὴ

Βοστώνης, ὅπου συζητήθηκαν ποικίλα θέματα πνευματικῆς καὶ ποιμαντικῆς φύσεως. Ἡ Σύναξη συνεχίστηκε καὶ τὴν ἐπομένη, Σάββατο 15/28-10, ὅπου ὁλοκληρώθηκε μετὰ ἑορτίο Ἑσπερινὸ χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ἔτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξεντίου.

Τέλος δὲ τὴν Κυριακὴ, 16/29-10, Δ' Λουκᾶ, Ἁγίων Πα-

τέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, πραγματοποιήθηκε πολυαρχιερατικὸ συλλεῖτοργο προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Ἀμερικῆς κ. Δημητρίου μετὰ τὴν συμμετοχὴ τῶν Σεβ/των Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, Δημητριάδος κ. Φωτίου, Τορόντο κ. Μωϋσέως, τοῦ Σεβ. Ἔτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξεντίου καὶ τῶν Θεοφ/των Ἐπισκόπων Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου καὶ Πελαγονίας κ. Μαξίμου, Ἱερέων καὶ Διακόνων. Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἑλληνιστὴ καὶ ὁ Σεβ. Τορόντο κ. Μωϋσῆς ἀγγλιστὴ. Κατόπιν, οἱ ἐξ Ἑλλάδος Ἀρχιερεῖς ἐπέστρεψαν οἴκαδε μετὰ καλῆς ἐντυπώσεως ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ μαρτυρίαν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀμερικῆς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου

Τὴν Τετάρτη, 26-10/8-11-2023, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, πανηγύρισαν

Σύνοδος Ἀμερικῆς, ἐνῶ τὴν Παρασκευὴ ξεκίνησε ἡ Ἱερατικὴ Σύναξη μετὰ τὴν συμμετοχὴ μέρους τοῦ ἱεροῦ Κλήρου Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ

Ναοί τῆς Ἐκκλησίας μας. Στὸ Κερατσίνι Πειραιῶς πανηγύρισε τὸ Ἱερό Ἰουσαστήριο τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Στὸν Μεγάλο Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος καὶ ἐπακολούθησε ἱερὰ Λιτανεῖα. Τὴν δὲ πρῶια στὸν Ὅρθρο καὶ στὴν Θ. Λειτουργία προέστη καὶ πάλι ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ/τος κ. Γερόντιος.

Στὴν συμπρωτεύουσα τὴν Θεσσαλονίκη, ἐορτάστηκε μὲ

λαμπρότητα ὁ πολιοῦχος Ἅγιος Δημήτριος στὸν Καθεδρικό Ναό Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν. Στὸν Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, ἐνῶ ἀνήμερα τελέστηκε Ἀρχιερατικὸ συλλεΐτουργο προεξάρχοντος τοῦ οἰκεῖου Ἱεράρχου μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου καὶ τοῦ τοπικοῦ Κλήρου. Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Σεβ. Ἀττικῆς, ἐνῶ μετὰ τὸ πέρας τῆς Θεῆς Λειτουργίας ψάλλθηκε ἡ Δοξολογία γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Θεσσαλονίκης τὸ 1912 καὶ ἐπίσης πραγματοποιήθηκε ἱερὰ Λιτανεῖα.

Τέλος δὲ πανηγύρισε καὶ ὁ Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου στὴν Καβάλα, ὅπου τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ.

Ἀμβρόσιος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας τελέσθηκε ἱερὰ Λιτανεῖα.

Ὄνομαστήρια Ἀρχιερέως

Τὴν Τετάρτη, 26-10/8-11-2023, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, ἐόρτασε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος, ὁ ὁποῖος χοροστάτησε στὸν Ὅρθρο καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς Θεῆς Λειτουργίας στὴν Ἱερά Ἀνδρῶνα Μονὴ Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς τοῦ Θαυματουργοῦ στὸ Κόμπλεσκιλ Νέας Ὑόρκης τῶν Η.Π.Α., δεχθεὶς κατόπιν τίς ἐόρτιες εὐχῆς τοῦ ἐν Χριστῷ Ποιμνίου του.

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ 2024

Ἐκδόθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας μας τὸ Ἐορτολόγιον γιὰ τὸ ἔτος 2024 σὲ σχῆμα τσέπης, 96 σελίδων. Περιλαμβάνει ὡς συνήθως τὰ ἀπαραίτητα ἡμερολογιακὰ στοιχεῖα (Μηνολόγιο, Κυριακοδρόμιο, Νηστειοδρόμιο), καθὼς καὶ Κατάλογο Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας μας κατὰ Μητρόπολη καὶ Ἐπισκοπὴ στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικόν. Ἐπίσης, περιέχει εἰδικὸ κείμενο μὲ τίτλο: «1924-2024 – Ἡμερολογιακὴ Μεταρρύθμισις καὶ Οἰκουμενισμός», τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Ὁρωποῦ & Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ὡς Ἀφιέρωμα στὴν θλιβερὰ Ἐπέτειο τῶν ἑκατὸ ἐτῶν ἀπὸ τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας, τῆς ἀπαρχῆς τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Τὸ Ἐορτολόγιον 2024 διατίθεται στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ τὶς Ἱερὰς Μονὰς τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπου καὶ ἡ κεντρικὴ διάθεσί του.

Πνευματικὲς Νουθεσίαι Ὁσίου Γέροντος Παχωμίου τοῦ ἐν Χίῳ († 14-10-1905)

- * Ὅ,τι καλὸν κάνεις εἰς τοὺς ἀδελφούς σου, ὁ Χριστὸς τὸ ἀναδέχεται εἰς τοῦ λόγου του.
- * Πάντοτε νὰ ἐξουθενῆς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ μὴ δικαιοῦνεσαι, νὰ ῥίπτῃς τὸ σφάλμα ἐπάνω σου καὶ θὰ ἀναπαύεσαι.
- * Μὲ ἀπλότητα νὰ πορεύεσαι, δηλαδὴ σοῦ εἶπε ἕνας τινὰ λόγον νὰ ὑπομείνῃς ἢ σὲ ὕβρισεν ἢ σὲ ἐξουδένωσεν, νὰ μὴ ἀνταποδίδῃς ἢ νὰ βαστᾷς κακίαν.
- * Μὲ ταπείνωσιν νὰ παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ με φυλάξῃ καὶ νὰ μὴ πιστεύω τὸν λογισμὸν μου.
- * Νὰ λέγῃς φανερὰ τοὺς λογισμοὺς σου.
- * Νὰ φυλάξῃς τὴν προσοχὴν τοῦ νοός σου.
- * Ὅταν προσεύχεσαι νὰ ἐννοῆς τὰ λεγόμενα.
- * Φύλαττε συστολήν, ἢ ὁποῖα εἶναι ἀνωτέρα τῆς σιωπῆς, συστολὴ δὲ εἶναι νὰ μὴ ἀργολογῆς καὶ νὰ μὴ καταλαλῆς.
- * Κανένα πρᾶγμα δὲν εἶναι τὸ νὰ φεύγῃ τις τὴν ἀμαρτίαν ὡς ἡ ἐνθύμησις τοῦ θανάτου.
- * Ἀρετὴ χωρὶς ταπείνωσιν δὲν εἶναι ἀρετὴ.
- * Ὅ,τι καὶ νὰ κάμῃς, ὅταν δὲν ἔχῃς ταπείνωσιν, καὶ κυρίως ἀγάπην, δὲν εἶναι τίποτε.
- * Ἡ ταπείνωσις εἶναι νὰ μὴν ἔχῃ τις κακίαν, μὲ κανένα.
- * Πάντοτε νὰ λέγωμεν τὴν Εὐχὴν, ὅπου κι ἂν εἴμεθα.
- * Ὅταν μέμφεσαι τὸν ἑαυτὸν σου μὴ φοβῆσαι νὰ πλανηθῆς.
- * Ὅχι τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
- * Νὰ προτιμῶ τοὺς μεγαλυτέρους μου πάντοτε.
- * Ἀδύνατον εἶναι εἰς ἐκεῖνον, ὅπου πασχίζει ἐν ἀλήθειᾳ νὰ σωθῇ, νὰ μὴ τὸν ἐλεῆσῃ ὁ Θεός.

[Ἀντωνίου Ν. Χαροκόπου, Ὁ Γέροντας Παχώμιος - Ἰδρυτὴς τῆς Ἱερᾶς Σκήτης τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Χίου (1839-1905), σελ. 189-194, Ἀθῆναι 2003]

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν Ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ' ἔτος 73ον Τεύχος 1036 Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2023. Ἰδρυτῆς: Ἀνδρέας Βαπορίδης († 1976). Ἐκδότης: Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Δημητριάδης Φώτιος. Ἐπιμέλεια Ὑλης-Σελιδοποίησης: † Ὁ Λαοίσης Κλήμης. Διεύθυνσις: Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἐσωτερικὸν ἔτησίᾳ 15 εὐρώ, Ἐξωτερικὸν 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 -Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν. Συνδρομαί: Τραπεζικὸς Λογαριασμὸς Γενικοῦ Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν (IBAN): GR030110040000004029602812, ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΗΣ (BIC): ETHNGRAA